

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 746/2016
29.06.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Горана Чавлине, Драгана Аћимовића и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Иваном Тркуљом Веселиновић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног А.Б., због кривичног дела недозвољен прелаз државне границе и кријумчарење људи из члана 350. став 3. у вези става 2. у вези чл. 30. и 33. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног А.Б., адвоката Н.З., поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Врању К 24/15 од 21.12.2015. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 169/16 од 17.03.2016. године, у седници већа одржаној 29.06.2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног А.Б., адвоката Н.З., поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Врању К 24/15 од 21.12.2015. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 169/16 од 17.03.2016. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Врању К 24/15 од 21.12.2015. године ставом првим изреке окривљени А.Б., је оглашен кривим да је извршио кривично дело недозвољен прелаз државне границе и кријумчарење људи из члана 350. став 3. у вези става 2. у вези чл. 30. и 33. КЗ, за које је осуђен на казну затвора у трајању од две године. Окривљени А.Б. је обавезан на плаћање трошкова кривичног поступка у износу од 4.500,00 динара и судског паушала у износу од 7.000,00 динара, све у року од 15 дана од правноснажности пресуде, под претњом извршења. Према окривљеном А.Б. изречена је мера безбедности одузимање предмета ближе означених у изреци пресуде. Ставом другим изреке пресуде према малолетном сада пунолетном Р.Е. изречена је васпитна мера појачан надзор од стране органа старатељства која ће трајати најмање шест месеци, а највише две године, с тим што ће суд накнадно одлучити о њеном престанку. Одлучено је да трошкови кривичног поступка у односу на малолетног сада пунолетног Р.Е. падају на терет буџетских средстава суда.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Кж1 169/16 од 17.03.2016. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног А.Б., а пресуда Вишег суда у Врању К 24/15 од 21.12.2015. године је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости је благовремено поднео бранилац окривљеног А.Б., адвокат Н.З. у смислу члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд преиначи побијану другостепену пресуду и окривљеног ослободи од оптужбе да је извршио предметно кривично дело или да побијане пресуде укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је на основу члана 488. став 1. ЗКП доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, па је у седници већа коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство у смислу члана 488. став 2. ЗКП није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је поднет захтев за заштиту законитости, те је након оцене навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости нема прописан садржај.

Према одредби члана 484. ЗКП која прописује садржај захтева, у захтеву за заштиту законитости мора се навести разлог за подношење прописан одредбом члана 485. став 1. ЗКП, дакле, да ли се захтев подноси због повреде закона (тачка 1), примене неуставног закона (тачка 2) или повреде односно ускраћивања људског права и слободе (тачка 3).

Одредба члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП о повреди закона је општег карактера, па је у ставу 2. ближе одређено када постоји повреда закона, а то је ако је правноснажном одлуком или у поступку који је претходио њеном доношењу повређена одредба кривичног поступка или ако је на чињенично стање утврђено у правноснажној одлуци, погрешно примењен закон. Став 4. тог члана предвиђа због којих повреда тог законика учињених у првостепеном и поступку пред апелационим судом, окривљени преко браниоца може поднети захтев за заштиту законитости и оне су таксативно набројане.

Бранилац окривљеног је поднео захтев за заштиту законитости због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1), те у том смислу као повреде закона означава чл. 438. став 2. тачка 2), 485. став 2. у вези члана 439. тачка 2) ЗКП, али у образложењу захтева не наводи разлоге због којих сматра да је побијаним пресудама дошло до истакнутих повреда закона, већ само препричава ток првостепеног поступка и понавља наводе изнете у жалби на првостепену пресуду.

Полазећи од наведеног, имајући при томе у виду да Врховни касациони суд у смислу члана 489. став 1. ЗКП испитује правноснажну одлуку или поступак који је претходио њеном доношењу у оквиру разлога, дела и правца побијања који су истакнути у захтеву за заштиту законитости, а како се из садржине образложења захтева не може закључити на коју евентуално повреду закона таксативно набројану у члану 485. став 4. ЗКП бранилац указује, то је Врховни касациони суд нашао да захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног нема прописан садржај у смислу члана 484. ЗКП.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 487. став 1. тачка 3) ЗКП у вези члана 484. ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник
Ивана Тркуља Веселиновић, с.р.

Председник већа-судија
Јанко Лазаревић, с.р.